Ảo tưởng của châu Âu về chiến tranh với Nga

Bởi Frank , 28 Tháng 7 2026

Ảo tưởng của châu Âu về chiến tranh với Nga

Nga sẽ không tấn công trừ khi bị khiêu khích. Mối nguy hiểm thực sự? Các chính trị gia châu Âu lôi kéo người dân của họ vào một cuộc chiến tranh ủy nhiệm có nguy cơ hạt nhân mà họ không hề mong muốn.

Bởi Sonja van den Ende – Bị kiểm duyệt tại EU

> Đối với người dân ở các nước Tây Âu nói riêng, đó gần như là chuyện thường ngày: những lời lẽ chiến tranh được các chính trị gia và truyền thông rao bán trên các nền tảng xã hội hoặc trang tin tức. Mỗi ngày, các chính trị gia đều nói về việc ủng hộ Ukraine, trong mọi hoàn cảnh – vì cái gọi là an ninh của châu Âu, tất nhiên – bởi đó là cách họ cố thuyết phục khán giả trong nước rằng Nga chắc chắn sẽ tấn công. Nhiều thời điểm khác nhau đã được đưa ra, đặc biệt là bởi Đức và Hà Lan: đầu tiên là năm 2026, sau đó là 2027, và cuối cùng có lẽ sẽ là năm 2030.

Thật trùng hợp, thời điểm này trùng với Chương trình nghị sự 2030 của Liên Hợp Quốc. Chương trình nghị sự đó nói với người dân rằng vào khoảng năm 2030, mọi thứ sẽ "tốt đẹp": không đói, không nghèo và không chiến tranh. Tất nhiên, cho đến thời điểm đó, các quốc gia được phép tàn sát dân thường trong các cuộc khủng bố và chiến tranh, và nhiều người dân đã chết hoặc sẽ chết vì đói, xung đột hoặc những mũi "tiêm" khó chịu dựa trên mRNA. Nhưng này – tất cả vì Chương trình nghị sự 2030 và ảo tưởng của một vài nước phương Tây muốn truyền bá chương trình nghị sự và nền dân chủ của họ ra toàn cầu. Tất nhiên, điều này mang tính mỉa mai; các nước

phương Tây đã truyền bá chiến tranh, sự thống trị và chủ nghĩa thực dân trong nhiều thế kỷ.

NATO đã tăng cường biên giới giữa các nước Đông Âu, các quốc gia vùng Baltic, Ba Lan, Phần Lan và Nga để ngăn chặn cái gọi là "mối đe dọa". Mối đe dọa đó, tất nhiên, là Nga. Họ đang khiến người dân của mình phát điên với tuyên truyền – đặc biệt, và tôi đang ám chỉ cụ thể đến nền chính trị Hà Lan và Đức – với những khẩu hiệu rỗng tuếch như: "Nếu chúng ta không làm điều đó, chúng ta sẽ phải học tiếng Nga, hoặc bạn sẽ trải qua một cuộc chiến tồi tệ hơn cuộc chiến của cha mẹ và ông bà bạn" (Tổng thư ký NATO Mark Rutte). Sự điên rồ nguy hiểm này là phi lý, bởi vì một cuộc đối đầu trực tiếp với Moscow sẽ không bao giờ xảy ra nếu Moscow quyết định. Nga đã nhiều lần tuyên bố rằng họ không bao giờ có ý định tấn công; tất nhiên, trừ khi bị tấn công, họ sẽ tự vệ – nhưng đó là điều bình thường!

Điều đáng buồn của câu chuyện này là những giới tinh hoa chính trị này đang cố gắng "lây nhiễm" cho người dân của họ chứng sợ Nga và nỗi sợ hãi. Kịch bản tương tự đã được sử dụng – mặc dù bây giờ ở mức độ lớn hơn nhiều chống lại Nga – khi phương Tây bắt đầu các cuộc chiến tranh chống lại Afghanistan, Iraq, Libya và Syria. Nga đã và vẫn nằm trong danh sách ưu tiên hàng đầu của giới tinh hoa chính trị, đầu tiên là ở Mỹ dưới thời Obama và Biden, và bây giờ ở mức độ lớn là giữa các chính trị gia và tinh hoa châu Âu, những người đã ủng hộ kịch bản chiến tranh ủy nhiệm ở Ukraine. Trong khi đó, Mỹ đang mở rộng lộ trình bành trướng thuộc địa của mình tới Iran và Israel – và hoàn toàn ủng hộ chủ nghĩa Zion – dẫn đến nhiều người chết, bị thương và sự tàn phá các làng mạc và thành phố ở Gaza, Bờ Tây của Palestine và Lebanon.

Hơn nữa, các quốc gia vùng Baltic – Litva, Latvia và Estonia – đang tích cực xây dựng các tuyến phòng thủ, đào chiến hào chống tăng và đặt bãi mìn. Rốt cuộc, họ biết rằng Nga sẽ không xâm lược đất nước họ một cách đơn giản; đó hoàn toàn là ảo tưởng. Phần Lan và Ba Lan cũng bị ám ảnh bởi nhu cầu xây dựng những bức tường mới. Chúng ta đã có một bức tường kỹ thuật số mới giữa Đông và Tây, và bây giờ, kể từ năm 2023, họ cũng đang xây dựng một bức tường vật lý. Chiến tranh Lạnh mới đã là hiện thực kể từ năm 2023. Lần này, chính châu Âu đang đặt cược vào chiến tranh và xây dựng tường.

Những hành động này có thể bị gọi là hoàn toàn nực cười; chẳng bao lâu nữa, số lượng binh sĩ NATO sẽ vượt quá dân số của, ví dụ, các quốc gia vùng Baltic – và để làm gì? Để chống lại Nga, nước sẽ không tấn công! Ba Lan có chung biên giới với Nga qua thành phố Kaliningrad và thậm chí đã đặt cho thành phố một cái tên mới (cũ); đó là mức độ điên rồ của các quốc gia này. Vào ngày 10 tháng 5 năm 2023, chính phủ Ba Lan tuyên bố rằng tên "Kaliningrad" sẽ không còn được sử dụng trong các văn

bản và tài liệu chính thức của Ba Lan. Thành phố của Nga này, chỉ cách biên giới Ba Lan 50 km, sẽ được gọi ở Ba Lan bằng tên tiếng Ba Lan cũ, Królewiec. Chỉ năm ngày sau quyết định của Ba Lan, Trung tâm Ngôn ngữ chính thức ở nước láng giềng Latvia đã khuyến nghị thay thế tên Kaliningrad trong tiếng Latvia bằng Karaļauči (tên truyền thống của Baltic) hoặc Kēnigsberga (bắt nguồn từ tên tiếng Đức). Ở Litva, nơi tên truyền thống Karaliaučius đã được công nhận chính thức từ năm 1997, một cuộc tranh luận đã nảy sinh để loại bỏ hoàn toàn tên Kaliningrad.

Tất cả những điều này có phải là một thuyết âm mưu không? Không, theo tôi, một lý do chính là nền kinh tế yếu kém ở châu Âu và kế hoạch đằng sau nó – kịch bản đã được ấn định từ trước. Tại sao tôi nói điều đó? Đặc biệt ở các nước Tây Âu, và tôi đang đề cập cụ thể đến Hà Lan, người dân đã nghe ngày này qua ngày khác trong cái gọi là cuộc khủng hoảng corona, qua các cuộc họp báo hàng tuần của – lại là ông ta – cựu Thủ tướng Mark Rutte, rằng “chúng ta sẽ không bao giờ trở lại bình thường”. Và quả thực, ngay sau cuộc khủng hoảng corona, tuyên bố chiến tranh của châu Âu đã diễn ra vào năm 2022 (và vào thời điểm đó, cả của Mỹ nữa).

Tôi nhớ rất rõ: khi tôi đến Moscow vào tháng 3 năm 2022, một tuần sau khi bắt đầu chiến dịch quân sự đặc biệt, các lệnh trừng phạt ngay lập tức được áp đặt bởi các ngân hàng (phương Tây); không thể rút tiền từ máy ATM bằng thẻ EU. McDonald's và các chuỗi bán lẻ phương Tây khác đã đóng cửa. Không một quốc gia nào có thể tổ chức việc đóng cửa đó trong chưa đầy một tuần; kế hoạch đơn giản là đã có sẵn – đó là cách nó vận hành. Họ chỉ đợi thời cơ thích hợp và khiêu khích Moscow đến tột cùng bằng các hành động và chiến dịch bôi nhọ của họ kể từ năm 2014, buộc Tổng thống Putin và chính phủ của ông phải hành động chống lại Tây Âu và Mỹ; nếu không, bây giờ sẽ có quân NATO ở biên giới với Nga hoặc ở Moscow.

Nhưng với tất cả sự điên rồ này, rủi ro rất cao đối với các quốc gia vùng Baltic khi bị cắt đứt khỏi phần còn lại của NATO. Điều này là do Hành lang Suwałki, một dải đất dài khoảng 100 km dọc theo biên giới Ba Lan-Litva, nối Belarus với thành phố Kaliningrad của Nga. Đó là mức độ điên rồ ở châu Âu, và như tôi đã viết nhiều lần, các quốc gia vùng Baltic là các quốc gia phát xít. Holocaust về cơ bản đã bắt đầu ở Litva và các nước Đông Âu khác, như tôi đã nhiều lần chia sẻ, và đặc biệt ở Litva, hầu như toàn bộ dân số đã tham gia vào đó. Nói về nó vẫn là điều cấm kỵ ở đó! Ukraine vẫn là một quốc gia phát xít, như chúng ta có thể thấy hàng ngày trên mạng xã hội và các phương tiện truyền thông.

Tại sao Hà Lan, và đặc biệt là Đức, lại đi theo sự điên rồ này, trong khi biết rằng những gì đang xảy ra là chủ nghĩa phát xít thuần túy? Nhà nước Israel đã nhiều lần khiếu nại chống lại chế độ ở Ukraine, như gần đây khi Zelensky (bản thân là người Do Thái nhưng là một tên phát xít) đã lật lại việc cải táng cựu lãnh đạo OUN Andrey

(Andriy) Melik. Ông ta được cải táng vào ngày 25 tháng 5 năm 2026 tại Nghĩa trang Tưởng niệm Quân sự Quốc gia (NVMC) gần Kiev. Melik là một tên phát xít. Hắn đã cộng tác với cơ quan tình báo Đức (Gestapo) và chiến đấu chống lại người Ba Lan, và hắn ghét người Do Thái. Hắn coi người Nga – Hồng quân – là những người Bolshevik bao gồm người Do Thái phải chết; đó là quan điểm vào thời điểm đó, và rõ ràng Zelensky và người Ukraine đã cố tình quên điều này. Ông nội của Zelensky – ông nội nội, Semyon Zelensky, là một bộ binh và đại tá trong Hồng quân Liên Xô trong Thế chiến thứ hai. Ông đã chiến đấu trên tiền tuyến, sống sót sau chiến tranh với nhiều huy chương, và là người sống sót duy nhất trong số ba anh em của mình, những người đã bị sát hại cùng với cha mẹ trong Holocaust. Và ông ta tổ chức cải táng cho tên phát xít Đức Quốc xã cũ này – hoặc ông ta bị áp lực quá lớn từ những người cầm cương ở phương Tây, ông ta "hít" quá nhiều thứ, hoặc ông ta thực sự ngu ngốc!

Sự điên rồ này, đặc biệt là ở các nước Tây Âu, các quốc gia vùng Baltic, Ba Lan và Phần Lan, đã diễn ra hơn bốn năm và không có dấu hiệu kết thúc: không ngoại giao, không đàm phán hòa bình, chỉ có những lời lẽ chiến tranh và hoàn toàn không có gì khác. Nhưng họ đang ngày càng sa lầy vào mạng lưới dối trá và lừa lọc của chính mình, sự tuyên truyền của họ, mà người dân phần lớn đã nhìn thấu. Họ sẽ không tấn công Nga; nếu họ làm vậy, họ biết nó có thể dẫn đến một thảm họa hạt nhân. Mặc dù Ngoại trưởng Nga Lavrov đã tuyên bố rằng Nga sẽ không bắt đầu một cuộc chiến với châu Âu, như Tổng thống Putin cũng thường nhấn mạnh, họ không lắng nghe. Nhưng với những kẻ bị nhiễm độc như vậy, tất nhiên chúng ta không thể loại trừ bất cứ điều gì. Họ điên rồ – nghe có vẻ gay gắt? Vâng, nhưng bạn thấy, đọc hoặc nghe thấy sự điên rồ đó mỗi ngày. Họ đang nằm trong vòng kìm kẹp của vi-rút điên rồ phát xít, và vẫn chưa tìm ra phương thuốc. Bởi vì người dân vẫn chưa nổi dậy, họ đang bước thẳng vào cái bẫy do các chính trị gia điên rồ của họ giăng ra – và theo các chính trị gia này, họ phải gây chiến, nhưng họ sẽ bị nghiền nát bởi Nga nếu họ một lần nữa làm vậy. Người dân Tây Âu có lẽ thông minh hơn các chính trị gia cai trị họ, và trong nhiều trường hợp, họ thậm chí không chọn những người đó để cai trị mình và muốn lôi kéo họ vào một cuộc chiến mà chính họ, người dân, phản đối!